

forholder ſig ſaaledes, ſom den ærede Ordfører ſagde forleden under en anden Sag, at Formodningen maa være for, at men her i Kjøbenhavn endnu ikke har lært at føre en Valghandling, hvor Vidensfaberne ere nogenlunde oppe, og at det maa antages, at der har været meget betydelige Uordener til Stede paa begge Sider. Jeg vil nu indrømme, at man af denne Betragtning kan konkludere: Lad ſaa det Hele gaa, lad os, ſom den ærede Ordfører ſagde, lære dem at anvende den yderſte Flid paa, at ingen Uregelmæssighed ſkal finde Sted, men lad os anerkende Valget. Men det forekommer mig rigtigt nok langt naturligere i et Tilfælde, hvor Stemmeforſtjellen er ſaa overordentlig ringe, at konkludere ſaaledes: Da det Valgresultat, ſom foreligger, ikke paa nogen Maade kan anſes for et paalideligt eller ſandt Udtryk for Vælgerne Mening, ſaa lad de Folk gjøre hele den Hiſtorie om. Den Tanke hos En eller Anden, at Kjøbenhavn og navnlig den paagjældende ſtore Valgkreds kan have godt af at hvile ſig lidt efter de ſtore Anſtrængelser, kan jeg godt forſtaa, men naar man vil konkludere ſaaledes, kommer det til at ſtrande paa Et, nemlig at her foreligger Klage fra omtrent 200 Vælgere med Navns Underſkrift. Det er jo deres Ret, det kommer til at dreie ſig om. Derfor ſkal jeg paa Mindretallets Vegne inſiſtere paa, at det ikke gaar an, at vi undlade at tage Henſyn til deres Klage, men nu kommer, hvad der for mig er det væſentligſte, at vor Indſtilling om at udsætte Godtjendſen af dette Valg ikke fortrinſvis støttes af alle de Opgjørelſer, ſom nu have været diskuterede mellem den ærede Ordfører og mig; den støtter ſig netop paa de tre Punkter, ſom den ærede Ordfører ikke tillagde nogen Betydning og gik meget let over, Anker, ſom ere rettede mod Valgbeſtyrelſens Fremgangsmaade. Jeg maa nu her ſige paa dette Punkt, ligesom jeg vil have det gjort gjældende overalt, at jeg og Mindretallet ſelvſfølgelig ikke i nogenſomhelſt Maade vil gjøres ansvarlige for de Anker, ſom ere rettede mod Valgbeſtyrelſen, og ſom ere af en temmelig graverende Natur. Det maa ſtaa for de klagende Vælgeres egen Regning, og jeg ſer ikke, at man overhovedet kan indtage nogen anden Stilling. Skulde Underſøgelsen viſe, at Ankerne ere uberettigede, vil Valgbeſtyrelſen ikke kunne beklage ſig derover, undtagen i Forhold til de klagende Vælgere, forſaa vidt de ikke have underſøgt deres Sag tilſtrækkelig. Diſſe tre Punkter gaa for det Førſte ud paa en beſtemt Paastand om, at de Afſkrifter af Valgliſterne, ſom have været lagte til Grund og ere blevne benyttede til Valget, ikke ſtemme med Hovedvalg-

liſten. En ſtørre Anke mod en Valgbeſtyrelſe kan formentlig ikke rettes. Der kan jo ſelvſfølgelig kun være Spørgſmaal om en Skjedsløshed, ſom vilde være meget uforſvarlig og meget beklagelig, men jeg ſkjønner ikke, at naar ſaa mange Vælgere paaftaa det beſtemt og forlange Underſøgelse i den Anledning, at man godt kan nægte det, ſog jeg mener, at Anken er af en ſaa vægtig Natur, at ſamtidig dermed maa Valget indſtilles til Udsættelse, indtil det er godtgjort, at Anken er uberettiget, hvad jeg haaber. Den anden Anke, ſom anføres mod Valgbeſtyrelſens Fremgangsmaade, er den, at den efter at have valgt Liſteførere, har, ſom det hedder i Klagen, ladet diſſe ſelv parre ſig og derefter løbe Storm om, hvilke Valgliſter de ſkulde føre og ikke føre. Nu er det jo os alle nærværende, at dette Thing har udtalt ſig beſtemt for, at Liſteførerne bør vælges af Valgbeſtyrelſen. Det er alſaa ogſaa efterkommet her, men deraf følger, mener jeg rigtigt nok, ſom uundgaeligt, at Valgbeſtyrelſen ogſaa ſkal beſtemme, hvilke Liſteførerne ſkal beſørge, og det er ikke Noget, der ſkal overlades til dem ſelv. Der ſtaar desuden ogſaa i Valgloven, at efter at Alt er forberedt ſaa vidt, er det Valgbeſtyrelſens Formand, der fordele Liſterne mellem Liſteførerne og ikke omvendt. Dette her, mener jeg alſaa, er en Tilſidesættelse eller i alt Fald en ikke tilſtrækkelig rigtig Forſtaaelse af den Beſtemmelse, ſom dette Thing har godtjendt. Smidletid tillægger jeg ſelvſlgelig ikke denne Anke i Forhold til Realiteten den Betydning ſom den forrige; thi der er for mig ingen Grund til at betvivle, at Valgbeſtyrelſen har ladet ſig det være magtpaaliggende kun at udnævne paalidelige og ſamvittighedsfulde Folk til Liſteførere. Det maa jeg gaa ud fra; en anden Forudsætning maa gaa paa Klagernes Regning, ikke paa min. Endelig kommer jeg til den ſidſte og væſentligſte Anke, ſom forekommer mig at være af ſaa ſtor Betydning, at Mindretallet ikke kan ſe, i alt Fald har det ikke været mig muligt at ſe, at vi kunne komme bort deraf. Det ſiges nemlig i den første Klage ganſke beſtemt, at ved Sammentællingen viſte der ſig Uoverensſtemmelse ved flere Liſter, men hertil blev der intet Henſyn taget af Valgbeſtyrelſen. Det ſiges endvidere i den nye Klage, ſom ikke er underſtrevet af det ſtore Antal Vælgere, men underſtrevet alene af Hr. Hjorth-Vorensen. Han ſiger: „Endelig gjentager jeg med Beſtemthed, at flere Liſter ere urigtig ſammentalte af flere Liſteførere, ligesom jeg kan forſikre, at Valgbeſtyrelſen ikke har foretaget nogen Sammentælling i